

Bauer Vendel zeneiskolai szolfézstanár laudációja
MMA-Zeneművészeti Tagozat Életút-díja

Kodály Zoltán *Az igazi nagyság jele az alázat mélysége* című írásában így fogalmaz: „Akiben van tehetség, köteles azt kiművelni a legfelsőbb fokig, hogy embertársainak mennél nagyobb hasznára lehessen. Mert minden ember annyit ér, amennyit embertársainak használni, hazájának szolgálni tud. Az igazi művészet az emberiség emelkedésének egyik leghatalmasabb eszköze, s aki azt minél több embernek hozzáférhetővé teszi, az az emberiség jótévője.”

Bauer Vendel ilyen ember. Jótévője sok ezer embernek, akik tőle tanulhattak, akiknek szervezhette a zenei táborokat, rangos zenei összejöveteleket.

Bauer Vendel 1936. február 19-én született Szolnokon. Szülei földműveléssel foglalkoztak. 1944-ben a második világháborúban édesapja meghalt, édesanyja nehéz anyagi körülmények között nevelte fiát. A háború után Hollós Lajos zeneszerző, népdalgyűjtő körútja során ismerte meg a Bauer családot, akiket éveken keresztül támogatott. Az ő segítségével kezdhetette meg zenei tanulmányait a kis Vendel.

Nyolcévesen orgonálni tanult, majd 1954-ben, tizennyolc évesen a Győri Egyházmegyei Hatóság előtt kántori vizsgát tett kítűnő eredménnyel.

1962-ben szolfézs szakon diplomázott a Pécsi Zeneművészeti Főiskolán.

1961-től énektanár a barcsi általános iskolában, kinevezést csak a diploma megszerzése után, 1962-ben kapott. Itt kilenc évig az együtténeklés különleges öröme tanította a diákokat.

1968 szeptemberétől lehetőség nyílt Barcsan az állami zeneoktatás beindítására, amely négy évig még a Kaposvári Zeneiskola fiókjaként működött. Csakhogy a kapott lehetőség nem számolt azokkal a feltételekkel, hogy kevés a szaktanár, az oktatáshoz szükséges helyiség, valamint a hangszerek vásárlásához szükséges költségvetés. Bauer Vendel mint megbízott igazgató felismerte, hogy támogatást legkönnyebben a fúvószenén keresztül lehet biztosítani. Hollós Lajos és Farkas Antal zeneszerzők lettek a fúvós zenekar karnagyai, vezetői, idősebb Szabó László pedig a rézfúvós kamarazene oktatását indította el. Szó szerint a semmiből kellett a kapott családi házat zeneiskolává bővíteni, átalakítani. Mindezt a szülőkkal közösen, társadalmi munkában, három műszakban irányította.

Barcsan a zeneiskola 1973-ban lett önálló, melynek 1991-ig, nyugdíjba vonulásáig volt igazgatója. Ezalatt a két évtized alatt elévülhetetlen érdemeket szerzett pedagógusként, kóruskarnagyként, társadalmi munkásként és szervezőként egyaránt. 1977-től három éven keresztül szervezte a fúvós-karnagyi szimpóziumokat, a fúvószenekari táborokat, valamint az úttörőzenekarok segítségét. 1980-tól Barcsan az ő kezdeményezésére indultak a rézfúvós kamarazene táborok, 1981-ben az országos verseny, 1982 és 1989 között a nemzetközi rézfúvós kamarazene tábor és verseny.

Abban az időben a szocialista országok rézfúvósai csak itt találkozhattak a nyugati országok rézfúvósaival. Több mint 18 ország képviselte magát az évek alatt, a résztvevők száma meghaladta a kétszáz főt. Ez akkoriban egyedülállónak minősült. A meghívott hazai rézfúvós elit mellett többek között olyan nemzetközi kiválóságokat tudott megnyerni a tábor tanárainak, szólistáinak, zsűritagjainak, mint Maurice Andre, Guy Tuvron, Timofei Dokschitzer, Philip Jones.

1985-ben az általa meghirdetett „rézfúvós kamarazene művek írása” versenyre több mint hatvan mű érkezett. Nyugdíjba vonulásakor mit sem változott az élete. Kóruskarnagyként, fúvószenekar-vezetőként számos találkozót, koncertet szervezett Barcs és terstvérvárosai között.

Kitüntetései, díjai:

- Kiváló társadalmi munkás
- Barcs fejlesztéséért /1973/
- Tegyük többet Somogyért /1975/
- Szocialista kultúráért /1975/
- Az Artisjus vezetőségétől a magyar zeneművek bemutatása és megismertetése érdekében végzett kimagasló tevékenységéért /1984/
- Barcs városért /2006/

- Barcs város kulturális életéért /1996, 2012, 2018/
- Barcs város díszpolgára /2019/

A '80-as években én még diákként azt láttam az életéből, hogy a táborok ideje alatt nekünk hittel, szeretettel és barátságokkal telt jövőt adott. Bauer Vendel munkabíráásával, szakmai elhivatottságával, vendégszeretetével példaként áll előttünk.

Köszönöm Vendi bácsi!

2024.október 3.

Bazsinka József
akadémikus